

13de JAARGANG, NR. 236
6 APRIL 2015

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 JAZZ OP DE PLAAT

Francien van Tuinen, Bram Weijters,
 Zosja El Rhazi, Marzio Scholten,
 Nils Wogram, Marc Cary e.a.

9 JAZZ OP DE PLANKEN

Ravi Coltrane, Francien van Tuinen,
 Michael Moore e.a.

EN VERDER:

14 New York Calling (Roos Plaatsman)

15 Overzicht festivals mei

15 Bestsellers Jazzcenter

17 Het kan dus... (Frits Landesbergen)

JAZZFLITS 237

staat **27 APRIL** op

<http://www.jazzflits.nl>

JAZZFLITSEN

Skoda Jazz Festival krijgt nieuwe sponsor en wordt Hello Festival

De Belgische najaarsconcertreeks Skoda Jazz Festival gaat vanaf het komende najaar verder als Hello Jazz Festival. Het is dan de dertigste keer dat de serie met grote (internationale) jazznamen verschillende Belgische podia aandoet. De eerste negen jaar voer het evenement onder de vlag Belga Jazz. De dertien jaar daarna stond de reeks bekend als Audi Jazz en de laatste acht jaar tekende Skoda voor de sponsoring. Jazztronaut, de organisator van het festival, kondigt voor de komende editie alvast bassist Avishai Cohen als hoofdattractie aan (10 december in Brussel). Het is de bedoeling dat de komende reeks concerten van september tot december 'een mix van absolute wereldsterren en te ontdekken fris talent bij elkaar zal brengen'. Vanaf begin september staan alle namen op de festivalwebsite.

(<http://www.hellojazz.be/>)

Rabobank Amersfoort Jazz Festival van mei naar juni

Het Rabobank Amersfoort Jazz Festival vindt dit jaar voor het eerst plaats in juni. Het jazzfestival moet wijken voor een drukke evenementenagenda in de weken rond Hemelvaart. "Wij staan altijd twee weken voor Hemelvaart gepland, maar dit jaar valt Hemelvaart heel vroeg. Om daarvoor nog ons festival te houden, durfden we met het weer niet aan", zegt festivaldirecteur Alexander Beets. Het festival vindt nu plaats van 11 tot en met 14 juni. Beets: "Als het goed bevalt, kunnen we hieraan vasthouden."

(<http://www.amersfoortjazz.nl/>)

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

**PHILIPPE LEMM TRIO WINT
 B-JAZZ INTERNATIONAL CONTEST 2015**

Het Philippe Lemm Trio heeft 21 maart de B-Jazz International Contest 2015 (voorheen Jazz Hoeilaart) in Leuven gewonnen. Op de foto vlnr: Filip Verneert (B-Jazz organisator), Mia Michield, dochter van de stichter van Jazz Hoeilaart en het winnende Philippe Lemm Trio, met de naamgever geheel links (zie verder pagina 3)
 (Foto: Jos L. Knaepen)

NIEUWS

Zeeuwse jazzfestivals gaan vanaf volgend jaar samen

De festivals Scheldejazz in Terneuzen en International Jazzfestival Middelburg gaan vanaf 2016 samen. Het is de bedoeling dat het nieuwe gezamenlijke festival in Middelburg én Terneuzen wordt gehouden, verdeeld over twee weekenden. Het eerste weekend in Middelburg en het tweede in Terneuzen. Dit jaar wordt al gezamenlijk de promotie en marketing gedaan. Een naam voor het nieuwe festival is nog niet bekend.

Roy Hargrove komt naar Rotterdam. (Foto: Joke Schot)

Programma North Sea Jazz en Gent Jazz grotendeels bekend

Zowel het North Sea Jazz Festival (Rotterdam) als Gent Jazz hebben eind maart het programma van de editie 2015 grotendeels bekendgemaakt.

Naar **Rotterdam** komen onder anderen: Cassandra Wilson, Chick Corea & Herbie Hancock, Terence Blanchard, Marcus Miller, Avishai Cohen (zowel de bassist als de trompettist), Stanley Clarke, Anouar Brahem, Vijay Iyer, Lee Konitz, Jamie Cullum, Randy Weston, Wayne Shorter, Ron Carter, Joshua Redman & The Bad Plus, Kurt Elling, Dianne Reeves, Branford Marsalis, Rudresh Mahanthappa, Roy Hargrove en Bill Frisell. In **Gent** worden onder anderen verwacht: Bill Laswell, Charles Lloyd, Abdullah Ibrahim Mukashi Trio, Vijay Iyer, Yuri Honing, Bill Charlap, Gregory Porter en Snarky Puppy. Het North Sea Jazz Festival is van 10 tot en met 12 juli, Gent van 10 tot en met 18 juli.

PODIA

GRAND THEATRE GRONINGEN FAILLIET

Het Grand Theatre Groningen is op 18 maart failliet verklaard. Door het faillissement houdt de organisatie op te bestaan. Het Theatre was lid van de Vereniging Jazz en Improvisatiemuziek Podia (VIP) en bood regelmatig een podium aan jazzmusici.

Volgens interim-manager Renée Waale is er niet één oorzaak aan te wijzen voor het faillissement. "De situatie is een optelsom van een te grote opdracht en te veel ambities voor het subsidiebedrag dat beschikbaar is gesteld door de gemeente Groningen. Ook was er een te rooskleurige verwachting voor wat betreft inkomsten en te weinig sturing op uitgaven." Sinds december kampte de organisatie al met een liquiditeitsprobleem. Waale: "Dat het Grand Theatre de rekeningen niet kan betalen, is zeer pijnlijk. Dat het daarbij ook gaat om een groot aantal zelfstandigen in de culturele sector en om onze partners zoals culturele organisaties en fondsen, maakt de situatie nog pijnlijker." De 22 medewerkers van Grand Theatre verliezen door het faillissement hun baan.

PETER BEETS GEEFT REEKS BIJZONDERE ZONDAGSE LUNCHCONCERTEN IN AMSTERDAM

Pianist Peter Beets zal op drie zondagen een bijzonder lunchconcert geven in de North Sea Jazz Club in Amsterdam. Hij nodigt daarvoor steeds een gast uit die de bezetting en de muziek mag bepalen. De reeks start op 19 april met saxofonist Maarten Hogenhuis.

In dat eerste concert staat de muziek van saxofonist Hank Mobley centraal. Naast Beets en Hogenhuis zijn Thomas Rolff op contrabas en Joost Patocka op drums te horen. Een maand later, op 24 mei, staat met als gast saxofonist Benjamin Herman, de muziek van Misha Mengelberg op de voorgrond. Bassist Marius Beets en drummer Gijs Dijkhuizen verlenen als begeleiders assistentie. De reeks wordt op 21 juni afgesloten door gitarist Anton Goudsmit. Hij speelt met Peter Beets, Marius Beets en drummer Martijn Vink de muziek van Wes Montgomery. "Aan de composities wordt uiteraard op geheel eigentijdse wijze invulling gegeven", aldus Peter Beets.

PRIJZEN

SLAGWERKER JIMMI HUETING WINT ROTTERDAMSE ERASMUS JAZZ PRIJS 2015

Slagwerker Jimmi Hueting heeft 22 maart in De Doelen in Rotterdam de Erasmus Jazz Prijs 2015 gewonnen. Deze jaarlijkse competitie voor studenten van het Rotterdams conservatorium werd dit jaar voor de 20ste keer gehouden. Winnaar Hueting kreeg een prijs van 3.000 euro.

Jimmi Hueting speelde tijdens de finale met zijn eigen trio, met Koen Schalkwijk op piano en Alessandro Fongaro op bas. Fongaro won vorig jaar de Erasmus Jazz Prijs. De andere finalisten waren gitarist Thomas Peters en pianist Sebastiaan van Bavel. De Erasmus Jazz Prijs bleek voor veel eerdere winnaars een flinke duw in de rug. Oud-winnaars als trompettist Jan van Duijkeren, saxofonist Bart Wirtz, trombonist Louk Boudesteijn, drummer Mark Schilders en saxofoniste Stephanie Francke zijn inmiddels bekende namen in de Nederlandse jazzscene.

NIEUWS

Cees Schrama.
(Foto: Hans Speekenbrink)

Cees Schrama erelid Federatie van Nederlandse Jazzfestivals

Cees Schrama is 21 maart tot erelid van de Federatie van Nederlandse Jazzfestivals (FNJF) benoemd. Voorzitter Ton Bos roemde zijn inzet voor de Nederlandse jazz en het gevraagde en ongevraagde advies dat hij de FNJF ondanks zijn hoge leeftijd nog regelmatig geeft. Hij ontving uit handen van het bestuur een oorkonde, vergezeld van een flesje wijn en een bloemetje. Cees Schrama is de nestor van de Nederlandse jazz en bekend als pianist en presentator.

Peter Nieuwerf overleden

Gitarist Peter Nieuwerf is 27 maart op 76-jarige leeftijd in zijn woonplaats Utrecht overleden. Nieuwerf was een allrounder die onder anderen Wim Sonneveld, Ramses Shaffy en Jasperina de Jong muzikaal terzijde stond. Ook was hij te horen in de herkenningmelodie van de Fabeltjeskrant en speelde hij op platen van Rogier van Otterloo. Samen met saxofonist Ruud Brink vormde Nieuwerf jarenlang een duo. Verder was hij lid van het huisorkest van jazzclub De Tor in Enschede. Nieuwerf was tevens een tijd vaste begeleider van zangeres Greetje Kauffeld.

Bijzonder concert ter viering 100ste geboortedag Boy Edgar

Op initiatief van het Nederlands Jazz Archief wordt op 15 november in het Bimhuis de honderdste geboortedag van Boy Edgar met een concert herdacht. Onder anderen de David Kweksilber Big Band, de Konrad Koselleck Big Band en Theo Loevendie spelen stukken uit Edgars muzikale nalatenschap.

KEEP AN EYE JAZZ AWARD VOOR XAVI TORRES VICENTE TRIO

Het Xavi Torres Vicente Trio (studenten van het Conservatorium van Amsterdam) heeft 26 maart in een overvol Bimhuis (Amsterdam) de Keep an Eye International Jazz Award 2015 gewonnen. Tweede werd de band Tamara Lukashava Quartet, bestaande uit studenten van het conservatorium van Keulen.

De winnaars kregen een bedrag van 2.500 euro. De aanmoedigingsprijs ging naar Liya Grigoryan Trio (Conservatorium van Amsterdam (CvA)). Virxilio da Silva werd tot beste CvA-solist uitgeroepen. De jury bestond dit jaar uit onder anderen dirigent Jules Buckley, saxofoniste Tineke Postma, journalist Gijsbert Kamer en vocalist-pianist Ruben Hein. De Keep an Eye International Jazz Award is een competitie voor excellente jazzstudenten, met in deze editie deelnemers van de California State University, de University of North Texas, de Hochschule für Musik und Tanz Köln, het Lemmens Instituut Leuven en het Conservatorium van Amsterdam.

CLAUDIO DE ROSA TRIO WINT LEIDEN JAZZ AWARD

Het trio van saxofonist Claudio de Rosa heeft 29 maart in Leiden de Leiden Jazz Award gewonnen. Het was de beste van zes finalisten. De eerste plaats leverde De Rosa een sculptuur en een bedrag van 500 euro op. Het trio kreeg tevens de Publieksprijs.

Claudio de Rosa studeert aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag en had als begeleiders Bernardo Saeconi op bas en Jacopo Zanette op drums meegenomen. "A strong trio with a personal sound. High level of instrumental proficiency of all players. A strong musical story was told", aldus de jury met onder anderen pianist Frans Heemskerk, docent Pieter van Santen en saxofonist Floriaan Wempe in de gelederen. De tweede prijs ging naar gitarist Teis Semey. Derde werd saxofonist Yoran Aarssen. De Leiden Jazz Award is een jaarlijkse wedstrijd voor conservatoriumstudenten.

VERVOLG VOORPAGINA B-JAZZ CONTEST

Het trio van de in Amsterdam geboren New Yorker Philippe Lemm heeft 21 maart in Leuven de B-Jazz International Contest 2015 gewonnen. De drie musici ontvingen een bedrag van 2.000 euro. De tweede prijs (1.500 euro) was voor het Soso Lakatos Quartet.

Zowel de leden van de winnende formatie als die van de nummer twee studeerden aan het conservatorium van Amsterdam. Derde en vierde werden respectievelijk het Ylatic Algo Quintet en SCHNTZL. Het Atilla Gyárfás Trio eindigde op de vijfde en RUIS op de zesde en laatste plaats. Tot beste solist werd Angelo Di Loreto, pianist van het winnende trio, uitgeroepen. Alex Koo Derudder won met zijn compositie 'Cantabria' de Composition Contest B-Jazz 2015. Het nummer was een verplicht nummer tijdens de B-Jazz Contest en werd het best door het Soso Lakatos Quartet geïnterpreteerd. Een verdienste die met de Sabam for Culture Prize 2015 werd bekroond. Marco Zenini (Attila Gyárfás Trio) kreeg het predicaat 'beste bassist'. In de jury van de wedstrijd zaten onder anderen Amina Figarova, Leon Lhoëst, Jan Formannoy, Marc Van den Hoof en Filip Verneert. De B-Jazz International Contest is onderdeel van het festival Leuven Jazz.

JAZZ OP DE PLAAT

FRANCIEN VAN TUINEN Countrified Red Sauce Records

Bezetting:

Francien van Tuinen (vcl),
Jesse van Ruller (g),
Jeroen Vierdag (b),
Martijn Vink (d).

Het is alweer vijf jaar geleden dat zangeres Francien van Tuinen haar cd 'Cool Voice' met een eerbetoon aan Rita Reys opnam. In die tijd heeft ze onder meer samen met haar man, drummer Joost Patocka, in het West-Friese Aartswoud een bedehuis omgetoverd tot jazzkerk. Nu heeft ze blijkbaar weer de rust gevonden om een cd samen te stellen met nieuwe songs. De titel: 'Countrified', vrij vertaald: aan het weidelandschap verslingerd. In de cd-hoes is een foto van moeder Francien en haar dochterlief te vinden die ieder hun eigen was ophangen. De foto is zo bewerkt dat deze oogt als een impressionistisch schilderij. Het versterkt de landelijke sfeer van de foto en is een prachtige illustratie van de titel van de cd.

‘ Invloeden uit de folk en indiepop klinken door ’

Francien van Tuinen wordt als vanouds begeleid door gitarist Jesse van Ruller, die ook een aantal stukken aan de cd bijdroeg, bassist Jeroen Vierdag en Martijn Vink achter het drumstel. In de songs wordt het begrip landelijk op verschillende manieren belicht. Folk- en indiepop-invloeden klinken duidelijk door. Francien van Tuinen maakte in het verleden ook al min of meer hybride muziek. Op 'Muzyka' voegde ze een scheutje klassieke muziek aan haar jazz toe en op 'A Perfect Blue Day' de meer toegankelijke popmuziek. Ook op 'Countrified' brengt Van Tuinen de songs weer op haar eigen manier. Dat hoor je aan de manier waarop ze haar teksten brengt, speelt met ritme, zingt met accentverschuivingen binnen de maat, eventueel scat. De indiepop-invloeden worden op 'Countrified' niet zozeer door de 'power' van Vierdag en Vink, op bas en drums, tot klinken gebracht. Het zijn juist de composities van Van Tuinen zelf die meer naar de pop buigen. Ze gebruikt in de door haar gecomponeerde songs vaak de herhaling van akkoorden en riffs. Die songs worden daardoor wel wat statisch. Jesse van Ruller voegt dan wel zijn vakmanschap toe, maar toch. De stukken van Van Ruller zelf hebben een hoger jazzgehalte. Zelfs zijn ballads.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video van de cd-presentatie:

<https://www.youtube.com/watch?v=Q9CP0oFqkmw>

BRAM WEIJTERS/ CHAD MC CULLOUGH QUARTET Abstract Quantities W.E.R.F.

Bezetting:

Chad McCullough (tp),
Bram Weijters (p, keyb),
Piet Verbist (b),
John Bishop (d).

De titel 'Abstract Quantities' kan een nietsvermoedende jazzliefhebber op het verkeerde been zetten. Er is namelijk niet zo veel abstracts aan de muziek van het kwartet van de Belgische pianist Bram Weijters en de Amerikaanse trompettist Chad McCullough. Beide leiders tekenen voor het repertoire en kunnen beklievende, heldere melodieën schrijven. Soms vormen die de basis voor liefdevolle liedjes (zoals het ontroerende 'Little song (for Mirthe)'), maar er zijn ook andere, verrassender vormen. Zo horen we in 'Glorious traffic jam' tempowisselingen die het stuk een eigen sfeer meegeven, waarin de gospelsfeer goed overeind blijft. 'The Same prelude' klinkt als een stuwende Bach-tocatta, door Weijters op elektrische piano gespeeld. Als McCullough zich erbij voegt, is het tijd om over te gaan naar 'The Same but different', dat het zelfde materiaal in een rustiger tempo neemt. Het toont allemaal aan dat dit kwartet nog volop in ontwikkeling is.

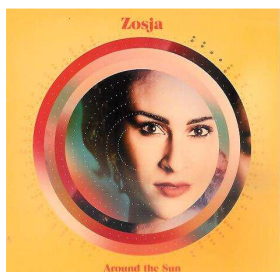
Herman te Loo

Op de site van Weijters is muziek van het album te horen:

<http://www.bramweijters.com/>

WOJTEK JUSTYNA TREE ... OH!?**Definitely Something****Eigen beheer**www.wojtekJustyna.com**Bezetting:**

Wojtek Justyna (el-g),
Daniel Lottersberger (b),
Alex Bernath (d).

Bekijk het titelnummer van de cd**live:** <http://bit.ly/1HZOegD>**ZOSJA****Around The Sun****Eigen beheer**info@zosjamusic.com**Bezetting:**

Zosja El Rhazi (vcl),
Lucas Meijers (g),
Daniel van Dalen (d, perc),
Pieter Althuis (b),
+ Bart Wirtz (ss),
Julia Philippens (vln),
Hans de Wild (org).

Bekijk Zosja hier:<http://bit.ly/1EvvXdY>**JAZZ OP DE PLAAT**

Een Poolse gitarist die als kind in Canada heeft gewoond en nu alweer tien jaar in Nederland actief is. Klassiek geschoold maar ook thuis in tal van andere genres. Wojtek Justyna (1980) toont zich op de cd 'Definitely Something' een veelzijdig muzikant, die van vele kanten is beïnvloed en weliswaar de jazz aanhangt maar dan wel het soort waarin funkgrooves en moderne soul, donkere blues en een eigen sound hand in hand gaan.

Met Daniel Lottersberger op bas en Alex Bernath op drums en een hele stoet gasten geeft Justyna nieuwe inhoud aan het begrip fusion. De openingstrack getiteld Zawinul (een ode aan Joe Zawinul van Weather Report) verraad al Wojtek Justyna's voorliefde voor een smeltkroes van stijlen. 'Definitely Something' is een staalkaart van zijn smaak en compositorische bewaakheden. De man is van alle markten thuis. Hij schakelt met gemak tussen licht overstuurde jazz naar ranzige blues en stevige funk. Zo te zien is Justyna ook een vrolijke kerel die met zijn combo live een kroeg of zaal flink op de kop kan zetten en zo te horen is de Pool gek op zijn effectenplank. De gitarist en zijn kompanen zijn ook onvermoeibaar. De energie barst uit ieder bit en byte. Voor de gasten is veel plaats ingeruimd en dat maakt de plaat alleen maar interessanter, maar het maakt wel nieuwsgierig naar hoe het trio sec een heel album of concert lang de aandacht kan vasthouden. Afgaande op de tracks zonder extra instrumentatie moet dat voor dit enthousiaste trio geen probleem vormen.

Hans Invernizzi

Zangeres Zosja El Rhazi, geboren in Amersfoort, groeide op in Drenthe en was van kinds af aan geïnteresseerd in muziek. Op 15-jarige leeftijd had ze haar eerste band Roots Encounter en begon ze te componeren. In 2003 kwam ze in de eindronde van de eerste aflevering van Idols (wie kent dat niet?) en nam de single 'I'm sorry' op, die de titelsong van de filmkomedie 'Phileine zegt sorry' werd. Zij volgde daarna een opleiding aan het Conservatorium in Amsterdam, waar ze summa cum laude afstudeerde. Tegenwoordig woont zij in Leiden en is ze als hoofd-vakdocente verbonden aan het Artez Conservatorium. Een behoorlijk cv en toch duurde het nogal een tijd voordat deze debuut-cd het levenslicht zag. De meeste composities komen uit de pen van Daniel van Dalen, de teksten zijn meestal samen met Zosja geschreven.

Dat het moest duren totdat ze een dertiger was heeft ook zijn goede kanten. Haar stem is gerijpt en de kwaliteit van haar debuut stijgt uit boven de gemiddelde debuut-cd. Dat zij een loepzuivere stem heeft leidt geen twijfel, haar tekstbehandeling is boven elke kritiek verheven. Stijlvast is ze echter niet. Een mengsel van jazz, pop, cross-over en een snuffje Caribisch komen langs. Dat kun je bezwaarlijk vinden, maar het maakt de cd ook afwisselend. Haar stem wordt als extra instrument ingezet, niemand wordt op de voorgrond geplaatst, al valt zij door de teksten uiteraard wel op. Die zijn bepaald niet bitter of hard. El Rhazi ziet het van de zonnige kant en haar liefdesrelaties lopen zo te horen redelijk gesmeerd. Jammer is wel dat zij zo weinig van haar Marokkaanse achtergrond laat horen, want door vrijwel uitsluitend in Engels te zingen buit ze haar 'unique selling point' onvoldoende uit. Dat moge blijken uit het in Arabisch gezongen 'Li Beirut' (in feite 'Concierto de Aranjuez') dat op eenzame hoogte staat en Zosja pas echt bijzonder maakt.

Tom Beetz

JAZZ OP DE PLAAT

IDENTIKIT

Here Comes A Riot

Eigen beheer

(www.marzioscholten.com)

Bezetting:

Marzio Scholten (g),
Lars Dietrich (as),
Jasper Blom (ts),
Sean Fasciani (b),
Niek de Bruijn (d).

"Voor mij is jazz, als het al iets is, een proces, misschien een werkwoord, maar geen ding. Het is een vorm die verlangt dat je iets creëert dat waardevol voor je is, dat persoonlijk is", zegt gitarist Pat Metheny (jazz-quotes.com). Ik herinnerde mij dit citaat toen ik naar de nieuwe opname van Identikit luisterde, de formatie van gitarist Marzio Scholten. Waar Scholten met 'Motherland' (2008), 'World Of Thought' (2010) en 'Voids, Echoes and Whispers' (2011) zijn composities en spel zeer fraai stilistisch doordacht vorm gaf, begint met zijn formatie Identikit en het album 'Garage Moi' (2013) een fase waarin hij meer en meer het jazzidoom gaat exploreren en daarmee experimenteert en gehoor geeft aan een nog meer persoonlijke uiting van zijn ontwikkeling als musicus. 'Here Comes A Riot' is een fascinerende weergave en voortzetting van die spannende beweging. Voor Marzio Scholten is het componeren en spelen van muziek meer en meer identiek aan het gehoor geven aan de emotie die muziek op de eerste plaats is. Dat is dus ongepolijst, energiek en dynamisch, puur en rauw, massief maar ook fragiel. Scholten's composities en het spel van Identikit op dit nieuwe album getuigen van gepassioneerd vitalisme en een sterk intuïtieve benadering. Ook de feitelijke opname getuigt daarvan: alle vijf nummers in één opname achter elkaar gespeeld, zonder pauze, zonder bewerking achteraf. Voor Scholten was dit de manier om zo dicht mogelijk bij de emotie van het moment te blijven, met als gevolg een voor de luisteraar meest authentieke weergave van de muziek. Hoe zuiver kun je het krijgen! De krap een half uur durende opname met vijf composities, die digitaal en op 12 inch vinyl wordt uitgebracht, is een krachtig statement van een band die nog lang niet aan het einde van zijn muzikale verkenningen staat. Jazz in optima forma! De cd wordt 17 april in de bovensaal van Paradiso in Amsterdam gepresenteerd.

Frank Huser

Beluister de titeltrack 'Here comes a riot':

www.youtube.com/watch?v=3AQRKhvCmBw

JAZZ AGAINST THE MACHINE

Black Bossa

Poets Club Records

Bezetting:

Florian Wehse (tp),
Claus Kiesselbach (vibr),
Philipp Rehm (b),
Philipp Rittmannsperger (d).

De Nederlandse formatie Zapp4 nam in 2013 songs van Radiohead als uitgangspunt voor hun cd 'We Suck Young Blood'. De Duitse groep Jazz Against The Machine heeft ditzelfde procédé voor hun 'Black Bossa' gevolgd. Met songs van groepen als Sepultura, Soundgarden, The Cruzados, ook Radiohead en Rage Against the Machine, hebben ze hun eigen jazz gecreëerd. Zonder die overweldigende geluidsmuur die bijvoorbeeld het Braziliaanse Sepultura optrekt. Ze hebben het materiaal een sound gegeven die sterk doet denken aan die op 'Birth Of The Cool', het album dat Miles Davis in 1949 met een nonet opnam. De Duitsers benaderen evenwel niet het raffinement van die opnamen. De ontspannen sfeer hebben ze wel weten te vinden. De popsongs zijn omgetoverd tot jarenvijftigballads. De vier musici hebben van de composities toegankelijke jazz gemaakt. De tweede helft van de cd bestaat uit vier stukken van de trompettist Florian Wehse. Die stukken hebben meer zwaarte meegereggen. Een reggaeritme in '(The revenge of) Jorge Durango', een trompetfeature in 'Souljatzm'. In 'Septemberblues' creëren trompet en vibrafoon de rust van een lome zonnige laatste zomerdag in september.

Hessel Fluitman

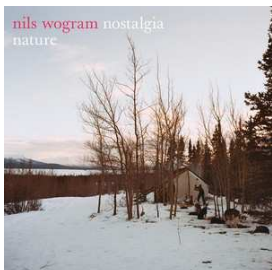
Bekijk deze formatie live:

<https://www.youtube.com/watch?v=TIsgRCIDsUo>

NILS WOGRAM AND NOSTALGIA

Nature

Nwog Records

Bezetting:

Nils Wogram (tb),
Arno Krijger (Hammond, Bass pedals),
Dejan Terzic (d, Glockenspiel).

JAZZ OP DE PLAAT

Het zal waarschijnlijk beide zijn, de toegankelijkheid van de composities en de samenstelling van de band waardoor 'Nature' zo natuurlijk klinkt, transparant en onverhuld. Je hoort een trombonist, een organist en een drummer. Maar pas op, schijn bedriegt. In die schijnbare eenvoud schuilen schitterende melodieën of avontuurlijke improvisaties. Trombonist Nils Wogram heeft met zijn Nostalgia-formatie deze keer gekozen voor een akoestische opname die wellicht meer oplevert dan je geneigd bent te denken. Zijn trombone kan fluisteren als een beleefd briesje, breeduit blazen als een bigband en is bovenal een vat vol fantasieën. Zet dat naast het spel van organist Arno Krijger die zijn Hammond heerlijk intens kan laten janken. maar ook zo'n wonderlijk 'benevelde' klank kan geven waarmee je de stille ochtendnevel om je heen waant, en Dejan Terzic die virtuoos de drums bespeelt. Dan krijg je een trio dat elegant en brutaal speelt, poëtisch en provocerend, robuust en romantisch. Zoals de natuur is. 'Nature' is een collectie van composities met sterke 'grooves' en krachtige melodieën die je meenemen in sensitieve beschouwingen van een panoramisch landschap. Ademloos beluisterd in een donkere ruimte. Schitterend.

Frank Huser

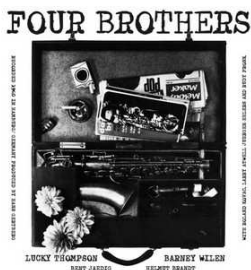
Bekijk de trailer van 'Nature':

https://www.youtube.com/watch?v=MX_CR8J1eBs

LUCKY THOMPSON, BARNEY WILEN, BENT JAEDIG, HELMUT BRANDT

Four Brothers

Sonorama

Bezetting:

Lucky Thompson en Barney Wilen (ts, ss),
Bent Jaedig (ts),
Helmut Brandt (bars),
Roland Kovacs (p),
Larry Attwell (g),
Jürgen Ehlers (b),
Rudy Pronk (d).

Opnieuw heeft het Berlijnse label Sonorama enige pareltjes uit de kluizen van de publieke omroep NDR in Hamburg opgediept. Ze staan op de cd 'Four Brothers'. Die titel verwijst vast en zeker naar vier saxofonisten van de Woody Herman Herd uit 1947: Stan Getz, Zoot Sims, Herbie Stewart en Serge Chaloff. Zij namen indertijd het stuk 'Four brothers' van Jimmy Giuffre op en maakten het tot een begrip. Op deze Duitse uitgave staan ook drie tenoren en een bariton: Lucky Thompson, Barney Wilen en Bent Jaedig op tenor, en Helmut Brandt op bariton (een gelegheidsformatie?). Zowel Thompson als Wilen dubbelen op sopraan. Hun spel heeft de lichtheid van de bovengenoemde vier.

De muziek op 'Four Brothers' werd live opgenomen op 25 november 1960 in een radiostudio in Hamburg. We horen een aantal standards als 'This here', 'Oleo' en 'Take the 'A' train', maar ook eigen composities. De saxofonisten laten mooie vierstemmige arrangementen en polyfoon gespeelde thema's opklinken. Natuurlijk stelen Lucky Thompson en de jonge (dan 23 jaar) Barney Wilen de show, maar zowel Helmut Brandt als de Deen Bent Jaedig wren zich in het samenspel en hun solo's. Brandt heeft een iets zwaardere toon als Mulligan, maar speelt even soepel. In zijn feature in de eigen compositie 'Jahrgang '37' pakt hij geducht uit en laat alles horen wat hij in zich heeft. Bent Jaedig is daar de licht spelende tenorist. In 'Oleo' heeft Wilen het rijk alleen. Hij gaat als een razende roeland door deze Rollins-klassieker. Lucky Thompson heeft als gevestigde ster meerdere features, meest met eigen stukken. Hij speelt die met overwicht, bij deze luisteraar een zeer tevreden indruk achterlatend. Van de ritmesectie is de Nederlander Ruud Pronk nog steeds actief. Een feestje, deze cd 'Four Brothers' op het label Sonorama.

Hessel Fluitman

Beluister hier wat fragmenten van de cd:

<http://bit.ly/1OUgnrk>

JAZZ OP DE PLAAT

MARC CARY Rhodes Ahead, Vol.2 Motema

Bezetting:

Marc Cary (Rhodes, keyb),
Igmarr Thomas (tp),
Sameer Gupta (tabla),
Burniss 'Earl' Travis II,
Tarus Mateen (b),
Terreon Gully (d).

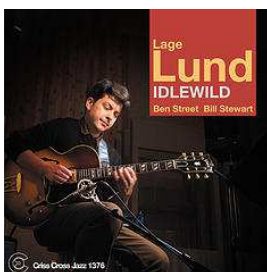
Bekijk een video over de cd:

<http://bit.ly/1ADJFAO>

Dat de Fender Rhodes aan een stevige comeback bezig is zal niemand zijn ontgaan. Zowel in de pop- als de jazzwereld wordt dit instrument uit de jaren zestig weer met grote vreugde omarmd en gebruikt. Marc Cary maakte in 2000 al een cd ('Rhodes Ahead, Vol.1'), maar kennelijk was het toen nog te vroeg voor de critici. Nu kunnen we niet meer om Cary heen, en al zeker niet om zijn spel op de Rhodes. Wat kan die man dit instrument laten zweven, swingen en ronken tegelijk. Ook op de andere keyboards (ik vermoed analoge synth's uit de prehistorie en zeker een Moog) kan Cary uit de voeten en, veel beter nog, ons boeien. De muziek op 'Rhodes Ahead, Vol.2' is een fijne mengeling van jazz, fusion, R&B en hip-hop/drum'n'bass. Dat de heren ook de 'traditie' niet uit het oog verliezen laten ze horen in Harold Mabern's 'Beehive' (luister ook eens naar de schitterende uitvoering hiervan op Lee Morgans 'Live At The Lighthouse' voor Blue Note uit 1970). Zoals tegenwoordig gebruikelijk komen de vijf- en zevenkwarts maten soepel uit de speakers rollen, maar ook voor een heuse 17/8 maat ('Astral flight 17') keren Cary c.s. de hand niet om. De trompet van Igmarr Thomas voegt naast fraaie soli ook een extra dimensie aan de band toe, die nog ontbrak op 'Vol.1'. Laat u ook niet afschrikken door het gedicht dat Sharif Simmons voordraagt in 'The alchemist's notes' want dit is erg van nu. En laat dat nou precies de beste kwalificatie van deze cd zijn: Nu-Jazz gespeeld door giganten van het genre. Hopelijk laat 'Vol. 3' niet weer veertien jaar op zich wachten.

Reinier van Bevervoorde

LAGE LUND Idlewild Criss Cross Jazz

Bezetting:

Lage Lund (g),
Ben Street (b),
Bill Stewart (d).

Bekijk een video over de cd:

<http://bit.ly/1I4aTs7>

Eerst wilde hij breakdancer worden. Maar gelukkig koos Lage Lund voor de gitaar. Na een grondige opleiding en heel wat optredens, won hij in 2005 de Thelonious Monk International Jazz Competition. 'Idlewild' is zijn tiende plaat voor Criss Cross. Lund hoort dus echt bij de 'stal' van het label. Als een muzikale familie speelt iedereen daar met elkaar, soms als leider, dan weer als sideman. Drummer Bill Stewart is op maar liefst 23 Criss Cross-cd's te horen.

In 2010 nam Lund al een album met bassist Ben Street en Bill Stewart op. Daarop speelde ook pianist Edward Simon mee. Nu is gekozen voor een trio. Lund houdt van de vrijheid die een triobezetting met zich brengt en gebruikt die vrijheid volledig. Zijn werk is ingetogen en op zichzelf. Hij kan heel snel en virtuoos spelen en dan kan het lijken of hij zich van niemand wat aantrekt. De waarheid is dat hij juist heel goed luistert naar zijn kompanen.

Het eerste stuk is 'Rumspringa'. De oorsprong van dit woord is rondrennen of rondspringen. De term slaat op de periode die 16-jarigen uit de Amish-geloofsgemeenschap mogen gebruiken om tijdelijk te leven als een gemiddelde burger. Die tijd mogen ze benutten om te overwegen in de gemeenschap te blijven. Lage Lund vertolkt deze uitbundigheid heel goed. Zijn compositie springt alle kanten uit, is razendsnel en druk. Daarbij wordt hij fors aangevuurd door Bill Stewart. Direct daarna wordt de luisteraar wat rust gegund in zijn eigen 'Intro to rain'. Een ballad dus. Lund kent de jazztraditie goed en blijft op bewaarde wijze binnen die kaders, zoals in 'Come rain or come shine' of 'Just one of those things'. Maar in het titelstuk, de laatste track en ook de langste, gaat ineens het roer om. Van traditionele Amerikaanse naar Europese jazz, met meer vrijheid en improvisatie. Deze overgang is echt opvallend. Smullen voor gitaarliefebbers.

Peter J. Korten

MICHAEL MOORE QUARTET

Bezetting:

Michael Moore (kl, as),
Harmen Fraanje (p),
Clemens van der Feen (b),
Michael Vatcher (d).

Datum en plaats:

29 maart 2015,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

Het huidige Michael Moore Quartet staat bekend om het improvisatorisch vermogen van de vier leden. De muzikanten kunnen goed naar elkaar luisteren en beoordelen waar hun collega's muzikaal naartoe gaan. De signalen die ze van elkaar opvangen zijn niet alleen de noten die ze spelen of het ritme dat ze gebruiken, maar ook hun lichaamstaal. Als je de stukken van het kwartet kende en je wist waar ze zaten in de melodie en wat ze deden met het thema, kon je als luisteraar tijdens het concert bij Hothouse Redbad zo nu en dan meedoen. Het was dan wel zaak om goed te blijven kijken en luisteren. Het grootste feest van herkenning was ver in de tweede set 'It might as well be spring', de klassieker van Rodgers en Hammerstein. Een passend liedje gezien de tijd van het jaar, de koude temperaturen en het regenachtige weer buiten. Heerlijk zoals de heren met dit liedje stoeiden en het opbouwden. Het improvisatorische hoogtepunt viel in de eerste set in een verklanking van 'Sonore'.

Een beschrijving van een savanneachtig gebied in Californië. Michael Moore zelf was er nog nooit geweest, maar dacht dat hij het muzikaal zo wel adequaat had beschreven. Bij wat we toen te horen kregen was inderdaad prima een groen, heuvelachtig gebied voorstelbaar, waar ook nog van alles gebeurde, te oordelen naar het samenspel van de heren. Opvallend was dat Michael Vatcher een hakkebord had meegenomen, waarop hij met lang klinkende tonen harmonische samenklanken zocht met Michael Moore op klarinet.

Hessel Fluitman

JAZZ OP DE PLANKEN

Bassist Clemens van der Feen en Michael Moore.
(Foto: © Jos Krabbe, Leeuwarden NL)

Het hakkebord van Michael Vatcher.
(Foto: © Jos Krabbe, Leeuwarden NL)

BEN VAN GELDER

Bezetting:

Ben van Gelder (as),
Bert van Erk (b), Dennis Elderman (d).

Datum en plaats:

26 maart 2015,
Jazzcafé Alto, Groningen.

Het was gezellig druk in Alto. Groningen was uitgelopen om Ben van Gelder te zien. En terecht. De altist opende met mooie volle klanken in 'On green dolphin street', een echt altstuk. Meteen daarna liet hij zijn voorliefde voor Monk zien en keerde het nummer 'Ask me now' geheel binnenstebuiten. Bassist Van Erk speelde fraaie solo's die goed aansloten bij die van Van Gelder. Hij koos regelmatig voor strijkwerk dat prima bij Van Gelders warme geluid paste. Monk bleef prominent op het repertoire. Waar velen Monks 'I mean you' nogal eens hoekig spelen, liet Van Gelder het stuk losjes en mooi swingen. Van Erk leverde steeds netjes solo's af, die in de achtergrond begeleid werden door Van Gelders grondtonen. Drummer Elderman begeleidde geweldig, maar leek maar steeds niet aan de beurt te komen om een solo te spelen.

Na de pauze mocht Elderman zich dan toch eindelijk uitleven in een uitstekende solo in Parkers 'Scrapple from the Apple'. Misschien wat kort, maar gelukkig kreeg hij later op de avond nog een kans die hij uitstekend benutte. Van Gelder speelde nog een gevoelige versie van Ellington's 'Isfahan', waarna de ode aan Monk werd voortgezet met 'Reflections'. Vaste bassist van de Alto-concerten Bert van Erk vertelde trots dat hij veertien jaar geleden al met de altist op de Groningse ZomerJazzFietstour speelde. Het halve publiek leek zich dat te herinneren.

Een thuiswedstrijd voor Van Gelder? Vast wel, maar de wereldburger maakt net zo goed deel uit van de Amerikaanse scene, als die in Nederland. Recentelijk was hij nog in de studio voor de nieuwe plaat van de eveneens in Amerika wonende Nederlandse gitarist Syberen van Munster. Iets om naar uit te kijken. Van Gelder leverde een uitstekend concert in Alto af. Het concert bleef verder ook geheel in de stijl van Alto: soms liep er iemand over het podium en moest Van Gelder even opzij, gewoon omdat die persoon naar het toilet moest. Zelfs tijdens concerten gaat het gewone leven gewoon door.

Bart Hollebrandse

JAZZ OP DE PLANKEN

Ben van Gelder leverde een uitstekend concert af.
(Foto: Willem Schwertmann)

Een blik vanaf het podium.
(Foto: Willem Schwertmann)

FRANCIEN VAN TUINEN REINIER BAAS

Bezetting:

Francien van Tuinen (vcl),
Reinier Baas (g).

Datum en plaats:

21 maart 2015,
La Brocope,
Oldeberkoop.

Samen met de jonge gitarist Reinier Baas gaf zangeres Francien van Tuinen op de eerste dag van de lente een opwindend concert in de gelagkamer van restaurant La Brocope in Oldeberkoop (Friesland). Reinier Baas lijkt met zijn spel alle kanten op te kunnen. Het zal voor hem dan ook vast een uitdaging geweest zijn om een hele begeleidingsgroep te vervangen. Daarmee trok hij volop de aandacht, terwijl Van Tuinen toch de hoofdact van de avond was.

Als gitarist die alle kanten op kan trok Reinier Baas volop aandacht.

De songs kwamen van de cd's van Francien van Tuinen, maar ze vertolkte ook enige haar dierbare stukken van anderen. Zo maakte ze tijdens haar studie aan het conservatorium in Groningen kennis met Kenny Wheelers 'Gentle piece'. Een stuk waar ze maar geen genoeg van kan krijgen. Eigenlijk is het een bigbandstuk, waarin de woordloze zang een onderdeel van de compositie is. Ze voerde het nu met gitaar uit. Baas leverde hiermee een huzarenstukje af. Vervolgens zong Van Tuinen 'Jackie', een tekst die de vocale zangeres Annie Ross op een solo van de tenorsaxofonist Wardell Gray uit 1952 had geschreven. De tekst volgt de solo van Wardell Gray noot voor noot. Van Tuinen voelde zich als een vis in het water in het stuk. Ook al is 'vocalese' een heel andere zangtechniek.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

JAZZ OP DE PLANKEN

Francien Tuinen tijdens een optreden in 2013 in het Bimhuis. (Archiefphoto: Joke Schot)

In haar eigen songs hoorde je hoe Francien van Tuinen alle kanten op kan met tekst en melodie. Ik weet niet of dat nou kwam doordat ze die songs uit en te na kent, of omdat het zo zalig zingen is in 'die zee van gitaar', zoals ze dat noemde. Wellicht is het de combinatie van die twee. Baas zorgde in zijn begeleiding in ieder geval dat hij in 'Ordinary things' de riffjes nauwkeurig volgde, maar dat hij ook zijn eigen draai aan het nummer gaf. Er ondertussen voor zorgend dat de zangeres aan alle kanten gesteund en gestimuleerd werd.

En passant liet Baas ook horen dat een klassieker als 'Stardust' geen geheimen voor hem heeft. In zijn introductie bleef de compositie in stand, terwijl hij aan noten toch ook een geheel eigen draai gaf. In zijn solo, tussen de intense zang van Van Tuinen door, kon je horen hoe hij de melodie eerbiedigde, terwijl hij er ook mijlen ver vanaf raakte: je hoorde voortdurend ritme, accenten en fragmenten van de melodie op de achtergrond 'meezingen'.

Hessel Fluitman

RAVI COLTRANE QUARTET

Bezetting:

Ravi Coltrane (ts, ss)
David Virelles (p),
Dezron Douglas (b),
Jonathan Blake (d).

Datum en plaats:

14 maart 2015,
Bimhuis,
Amsterdam.

JAZZ OP DE PLANKEN

Ravi Coltrane. (Persfoto)

Met de eerste klanken van Monks 'Skippy' zette Ravi Coltrane meteen de toon. De tenorist werkte zich door snelle toonladders vol halftoonloopjes. En drummer Jonathan Blake mocht meteen laten zien dat hij in aanmerking komt voor de titel van de snelste drummer ooit. Even kwam misschien de gedachte op dat het concert niet meer dan een exercitie van postboptechniek zou worden. Maar die gedachte werd snel weggenomen tijdens 'Quilly's blade', een eigen stuk van Ravi Coltrane. Het werd gevolgd door 'The change, my girl' van zijn laatste plaat 'Spirit Fiction'. De eerste set werd afgesloten met het bruisende 'Homeward bound' van drummer Jonathan Blake. Dat nummer was enigszins toepasselijk, omdat het Bimhuisconcert het laatste concert was van een intensieve tour door Europa. Daarin gaf het kwartet maar liefst 21 concerten in 24 dagen.

Na de pauze ging het tempo omhoog. Coltrane's solo's werden ook avontuurlijker. De uitvoering van Billy Strayhorn's 'Lush life', waarbij Coltrane soprano speelde, was spectaculair. In zijn solo verliet hij het strakke harmonische keurslijf van het nummer en liet horen dat hij stevig in de postbop verankerd is. In het nummer daaropvolgend hoorden we zo af en toe een hint naar 'A love supreme'. Uiteindelijk sloot het kwartet het fantastische concert af met John Coltrane's 'Count down'. En ook in dit nummer liet Coltrane zien dat hij de voetsporen van zijn ouders – saxofonist John Coltrane en pianiste Alice Coltrane - ver voorbij is. Een lang en daverend applaus was de beloning van het publiek voor een mooi concert dat van Monk naar vader Coltrane liep. Even zag het ernaar uit dat de tour echt afgelopen was, maar toen verscheen het viertal toch nog een keer op het podium. De toegift was nog een ode aan Ravi's vader en grote voorbeeld: 'Equinox'.

Bart Hollebrandse

DANSEN OP EEN GLAZEN PLAFOND

Datum en plaats:

Première cast 1, maandag 26 januari 2015, Kleine Komedie, Amsterdam
en première cast 2, zaterdag 7 maart 2015, Lantaren Venster, Rotterdam.

Corrie van Binsbergen werd in de jaren negentig gevraagd of ze onder de werktitel 'Woman in Jazz', een jazzfestival met alleen vrouwen wilde organiseren. Wat een onzin dacht ze, en bedankte voor de eer. Recentelijk kwam het feministische concept spontaan weer bovendrijven. Van Binsbergen benaderde negentien collega's. Schrijvers, dichters, muzikanten, een singer-songwriter, een cabaretière en een tapdanseres. Ze hadden allemaal oor naar het maken van een avondvullend variété met diepgang, swing en vermaak. Er werd een tour gepland en de voorstellingen werden verdeeld over twee casts. Per avond zouden er vijftien vrouwen optreden. De titel is geen feministisch manifest, maar legt het accent op een feestelijke viering van talenten. De negatieve connotatie heeft een positieve draai gemaakt. Met open geest wordt er gedanst op het glazen plafond.

Hoe bont deze variétéavond ook was en hoe verschillend de uitingen ook waren, er liep toch een rode draad door de voorstelling. Die werd gevormd door menselijke thema's als herinneringen, dromen, liefde, vriendschap, verlies, met vleugjes zin en onzin van het bestaan. Uit de voorstelling was moeilijk op te maken of muziek de taal verbindt of andersom. Gevarieerd muziektheater brengt het geheel onder een bruikbare noemer. Bij aanvang klonk een ouverture, waarin drama en muzikale veelzijdigheid werden geëtaleerd en waarin die een eclectische ontwikkeling doormaakten. Het breed opgezette ensemble maakte een ruim palet aan kleur en harmonie mogelijk in geslaagde arrangementen van Van Binsbergen. Sanne Wallis de Vries trad aan als spreekstalmeester. Het hooggeëerd publiek werd overrompeld door haar milde spot en ironie. Na een causerie van grappen en interacties met het publiek kwam een spontane dialoog tot stand:

[...vervolg in de rechterkolom](#)

JAZZ OP DE PLANKEN

Een beeld van de voorstelling op 7 maart in LantarenVenster. Met zangeres Frédérique Spigt en geheel rechts Corrie van Binsbergen. (Foto: Joke Schot)

"U, meneer met de snor. Bent u hier met uw relatie?"

"Nee"

"U hebt geen relatie?"

"Jawel, tot de dood ons scheidde".

"O" er valt een korte stilte...

"Waren jullie even hoog opgeleid en waren daar issues over?"

"We waren beiden even laag opgeleid, maar wel in de hoogte van begrip."

Het contrast tussen cabaret en literaire bijdragen was groot. Wie twee verschillende voorstellingen kon bijwonen, werd binnengeleid in het literaire universum van deze tijd. Tjitske Jansen, Mannon Uphoff, Christine Otten (cast 1), Esther Gerritsen, Ellen Deckwitz en Anne Vegter (cast 2) zorgden afwisselend voor hilariteit, ontroering of bijtende diepgang. Taal werd verbonden met drama, omlijst met muziek of in pure stilte. Woorden werden gebaren zonder partituur. De taal droeg zichzelf.

Frédérique Spigt zong 'chansons d'amour' via blues en verstilde lyriek. Haar liedjes droegen ver op de bijzondere begeleiding van onder meer vibrafoon, mondharmonica, strijkers en blazers. Echt jazzy is haar stem niet. Je zou wensen dat ze die uitstap maakt. Spigt is geestig in een goochelact. Vergeet Hans Klok en vraag voortaan om acts van Frédérique.

Met tapdans liet Marije Nie haar schoenen spreken. Gracieuze bewegingen wisselde ze af met verbluffende choreografie. De taal van percussie werd overtroffen door de dictie van haar dans. De voorstelling hing aan elkaar van verrassende muzikale intermezzo's, met een reikwijdte van filmische sferen, via onallegaagse duetten (onder meer harp en tapdans) naar swing en rock.

Het geheel vormde een boeiende avond waarop het publiek (m/v) goed werd onderhouden. Kunst kent geen plafonds. Zijn die er wel, dan spelen culturele belangen een rol en versaaft de kunst. Misschien stelde Corrie van Binsbergen, onbedoeld, aan de orde dat kunst geen krans behoeft en dat gezwollen ego's en geldingsdrang het zicht vertroebelen. In dat opzicht zijn de meeste vrouwen, nog wel, soevereine danseressen.

Roland Huguenin

NEW YORK CALLING

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar.

Toen Obama voor de tweede keer werd herkozen als president keek ik de verkiezingen op groot scherm in een bibliotheek in Harlem. Na de uitslag was het groot feest op straat, iedereen was aan het dansen en zingen. Er kwam een zwarte vrouw naar me toe die me omhelsde en zei: "We're all equal and we're all the same". Dit was een vreemde gewaarwording voor mij, ik wilde zeggen: ja logisch, dat hoef je mij niet vertellen. Opgerooid in een dorpje bij Groningen kan ik me niet herinneren dat ik me bewust was van de huidskleur van een ander.

Hier in Amerika is de maand februari 'Black History Month' en staat alles in het teken van Afro-Amerikaanse kunst, muziek en geschiedenis. In februari leerde ik dan ook voor het eerst Gil Scott Heron en Amiri Baraka kennen. Door mijn studie in jazz ben ik erg geïnteresseerd in de Afro-Amerikaanse cultuur en door het lezen van biografieën over jazzmuzikanten en boeken van Amerikaanse schrijvers leer ik meer over die cultuur.

Een van mijn favoriete schrijvers is Maya Angelou en sinds ik haar ontdekte heb ik vrijwel al haar boeken en gedichten gelezen. Het is geweldig om over haar zeer bijzondere leven te lezen en haar gedichten zijn meesterlijk. Zoals het prachtige 'On the Pulse of Morning', dat ze voordroeg bij de inauguratie van Bill Clinton, of haar toevoeging aan het gedicht 'We Wear the Mask', dat Paul Lawrence Dunbar in 1896 schreef over de angst die zwarte mensen moesten doorstaan en hoe zij daarmee omgingen. Beide gedichten heeft ze zelf meerdere malen voorgedragen en ik raad u aan het eens op YouTube op te zoeken.

Twee weken geleden was ik in de Jazz Gallery voor een concert van Charenee Wade en haar nieuwste project The Gil Scott Heron Forum. Voor dit project arrangeerde ze de muziek van Gil Scott Heron en Brian Jackson voor zang, piano, tenorsaxofoon, vibrafoon, gitaar, bas en drums. Het idee is om de muziek van Gil Scott Heron nieuw leven in te blazen en hem zo te herinneren. Zijn muziek werd sterk beïnvloed door jazz, blues en soul, en omdat hij in veel nummers niet zong maar de tekst voordroeg beïnvloedde hij op zijn beurt vele generaties hiphopartiesten. In de jaren negentig kreeg hij de bijnaam 'The Godfather of Rap', een bijnaam waar hij zich niet in kon vinden: "They need to study music. I played in several bands before I began my career as a poet. There's a big difference between putting words over some music, and blending those same words into the music."

Een andere bijnaam die hij kreeg was 'The Black Bob Dylan'; deze bijnaam kreeg hij door zijn politieke teksten. Hij sprak over de oppervlakkigheid van televisie, massaconsumptie en racisme. Via zijn muziek en gedichten probeerde hij problemen in de Amerikaanse samenleving aan de kaak te stellen. Als je het nieuws in Amerika de afgelopen tijd hebt gevolgd, dan heb je gelezen over de recente frictie tussen de Amerikaanse politie en de zwarte bevolking. Maya Angelou, Amiri Baraka en Gil Scott Heron zijn helaas in de afgelopen jaren overleden, nu is het aan Barack Obama en Oprah Winfrey om de vrede te bewaren.

Maya Angelou draagt 'The Mask' voor:
<https://www.youtube.com/watch?v=UT9y9HFHpU0>

Met haar band ROOS maakte **Roos Plaatsman** twee cd's. In 2011 stond ze in de finale van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Sinds 2013 treedt ze op onder de artiestennaam Rose Ellis. Haar website: <http://roseellismusic.com>.

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 30 maart 2015

- 1 Marcus Miller**
Afrodeezia (Blue Note)
- 2 Anouar Brahem**
Souvenance (ECM)
- 3 Marc Cary**
Rhodes Ahead, Vol.2 (Motema)
- 4 Veneri Pohjola**
Bullhorn (Edition)
- 5 Yuri Honing**
Desire (Challenge)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Mathias Eick**
Midwest (ECM)

Mede door de inbreng van de viool een zeer geslaagde langspeler van trompettist Mathias Eick. Weer anders dan de voorgangers, wat het spannend houdt.

- 2 José James**
Yesterday I Had The Blues (Blue Note)

Dat de man kan zingen was al duidelijk. Maar wat legt José James een gevoel in deze toch afgezaagde Billie Holiday-klassiekers. Om heerlijk bij weg te dromen!

- 3 Joe Farrell**
Original Album Classics
(CTI/SONY Records)

Vijf CTI-albums van meesterrijetblazer Joe Farrell in een klein doosje. Van het titelloze CTI-debuut (met onder anderen Chick Corea) tot het meer funk georiënteerde 'Canned Funk'. Een mooi overzicht van zijn CTI-tijd (eind jaren zestig begin jaren zeventig).

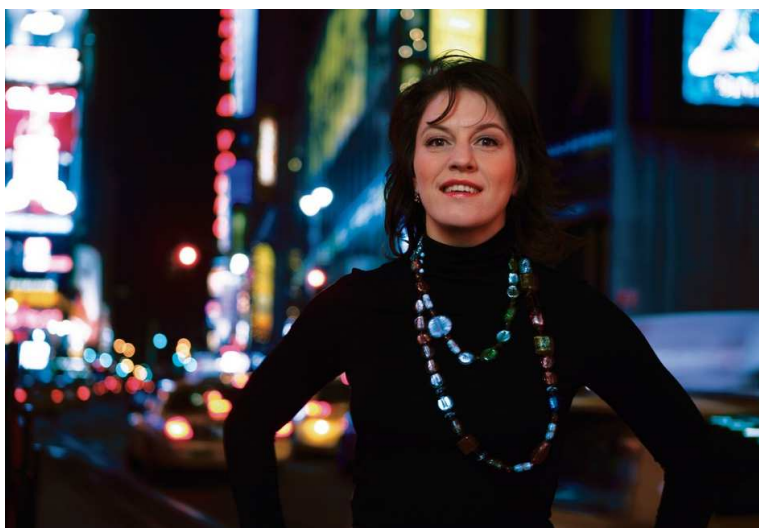
Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<http://www.twitter.com/jazzflits>

FESTIVALS MEI

Fay Claassen treedt op tijdens de Jazzy Huiskamers Den Bosch. (Foto: John Abbott)

MITHRA JAZZ A LIEGE
Palais des Congres, Luik
7, 8 en 9 mei 2015
(<http://www.jazzaliege.be/>)

Met onder anderen: Enrico Rava, Ron Carter, Laurent Barbier, Copeland/Peacock/Baron, Brussels Jazz Orchestra, Avishai Cohen (bas), Omar Sosa en Robert Jeanne.

DJANGO@LIBERCHIES
Place de Liberchies, Liberchies
9 en 10 mei 2015
(<http://www.djanqoliberchies.be/>)

JAZZY HUISKAMERS DEN BOSCH
Binnenstad, 's Hertogenbosch
14 mei 2015
(<http://bit.ly/1xZN3VM>, <http://jazzyhuiskamers.nl/>)

Met onder anderen: Fay Claassen, Cor Bakker, Rembrandt Frerichs, Nick van der Schoot, Maarten Hogenhuis en Jeroen Doomernik.

BREDA JAZZ FESTIVAL
Binnenstad, Breda
14 tot en met 17 mei 2015
(<http://www.bredajazzfestival.nl/>)

Met onder anderen: Dirty Dozen, Double Espresso, Frits Landesbergen, Hans Dulfer, Jazz Connection, Rob van Bavel, Thomas Baggerman Kwartet & Tim Kliphuis en YesSister, JazzSister.

JAZZ IN DUKETOWN
Binnenstad, 's Hertogenbosch
22 tot en met 25 mei 2015
(<http://www.jazzinduketown.nl/>)

Met onder anderen: Candy Dulfer, New Cool Collective, Yuri Honing, Bill Evans, Christian McBride, GoGo Penguin en Jeroen van Vliet.

MOERS FESTIVAL
Festivalhal, Moers (Duitsland)
22 tot en met 25 mei 2015
(<http://www.moers-festival.de>)

Met onder anderen: Michael Mantler, Colin Stetson, Trondheim Jazz Orchestra, Frank Gratkowski, Hayden Chisholm.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

BOY EDGAR BIG BAND Music Was His Mistress BVHaast 022

Het is dit jaar voor jazzminnend Nederland Boy Edgar-jaar omdat deze orkestleider honderd jaar geleden op 26 maart werd geboren. Naar aanleiding van het overlijden van Duke Ellington in 1974, componeerde Edgar een suite die hij 'Music Was His Madness' noemde. Hij zette die samen met een aantal Ellington-stukken op de plaat onder de titel 'Music Was His Mistress', met een keur aan Nederlandse en Amerikaanse musici. De suite bestaat eigenlijk uit een aantal fragmenten. Ze zullen op zijn Edgariaans tot stand zijn gekomen - met veel aanpassingen tijdens de opnamesessies - want hij bedankt op de hoes de musici voor het getoonde geduld in de studio. Ik stel me voor dat een aantal stukken eigenlijk fragmenten zijn uit grotere stukken. Zo heb je een 'Interlude' van 58 seconden met een solo van trompettist Benny Bailey en een 'Try out' van 75 seconden met vier trombones gezamenlijk blazend. Stukjes die Boy Edgar te geslaagd zal hebben gevonden om niet te gebruiken. De twee delen 'Music Was His Mistress' aan het begin en aan het eind van de suite liggen in elkaars verlengde, met dezelfde riffs voor de bigband. En natuurlijk waren er enkele stukken waarin zangeres Gerrie van der Klei de vrije hand had. Zoals 'This love', waarin Boy Edgar op piano de inleiding doet, de saxsectie een mooi gearrangeerd thema blaast en Van der Klei haar tekst zingt, met saxofonist Fred Leeflang achter haar obligato's blazend. Een fraai voorbeeld van het creativiteit van Boy Edgar dit album.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

Kim Hoorweg treedt op tijdens Schelde Jazz. (Foto: Jiri Büller)

BRUSSELS JAZZ MARATHON

Binnenstad, Brussel

22, 23 en 24 mei 2015

(<http://www.brusselsjazzmarathon.be/>)

INTERNATIONAL JAZZFESTIVAL MIDDELBURG

Binnenstad, Middelburg

22 tot en met 25 mei 2015

(<http://www.jazzfestivalmiddelburg.nl/>)

Met onder anderen:

BIJ HET SLUITEN VAN DIT NUMMER NOG NIET BEKEND

UTRECHTS JAZZFESTIVAL

Janskerkhof, Utrecht

24 mei 2015

(<http://www.utrechtsjazzfestival.nl>)

Met onder anderen: The Ploctones, Lils Mackintosh, Cool Dawn, Ad Colen en Wantenaar Quintet.

CORENDON MEER JAZZ FESTIVAL

In en rond het Cultuurgebouw, Hoofddorp

28 tot en met 31 mei 2015

(<http://www.meerjazz.nl/festival/powerd-by>)

Met onder anderen: Benny Golson, Josee Koning, New Cool Collective, WhoSheDo, Yessister Jazzsister, Brussels Jazz Orchestra en Loet van der Lee Quartet.

SCHELDE JAZZ & MORE

Binnenstad, Terneuzen

29, 30 en 31 mei 2015

(<http://www.scheldejazz.nl/>)

Met onder anderen: Vein feat. Dave Liebman, Kim Hoorweg, Ronnie Verbiest, Benjamin Herman en de Scheldjazzband.

JAZZBOZ

Binnenstad, Bergen op Zoom

29 tot en met 31 mei 2015

(<http://www.jazzboz.nl/>)

Met onder anderen: Ruben Hein, Esther van Hees feat. Bart Wirtz, Alex Koo feat. Bert Joris, New Cool Collective Big Band.

JAZZ IN THE WOODS

Binnenstad, Apeldoorn

28, 29 en 30 mei 2015

(<http://www.jazzinthewoods.nl/>)

INGEZONDEN

HET KAN DUS...

Vibrafonist Frits Landesbergen nam drie jaar geleden de jonge pianiste Francesca Tandoi met succes onder zijn hoede. Hij ziet haar als een lichtend voorbeeld voor jazzstudenten op zoek naar bestaansrecht. In zijn visie moeten conservatoria daar meer aandacht aan besteden.

"Met mijn 26-jarenlange carrière als docent op het Conservatorium in Den Haag en op grond van mijn vele workshops op andere conservatoria, heb ik een goed beeld van waar we met het jazzonderwijs staan in Nederland. Zeker international gezien staat het op een hoog niveau. Vergelijk je het met de speelpraktijk, dan is de balans ver te zoeken. Conservatoria in het algemeen zouden veel meer naar de speelpraktijk moeten kijken om daarmee vooral jazzstudenten een motiverend toekomstbeeld te geven, maar zeker ook aandacht moeten besteden aan het eigen bestaansrecht van de studenten. Vooral nog gebeurt dat wel op een constructieve manier in Amsterdam en Groningen. Ik roep wel eens: 'wel vijf dagen trainen maar geen wedstrijd op zondag....' Het klinkt wellicht vreemd, maar dat is waar de meeste conservatoria mee bezig zijn.

Om voor mezelf uit te vinden wat er nog wel mogelijk is, ben ik drie jaar geleden gaan samenspelen met een groot talent: pianiste-vocaliste **Francesca Tandoi** uit Italië. Ik vroeg mezelf af wat er voor iemand als zij haalbaar zou zijn in de (internationale) jazzwereld. Francesca studeerde destijds op het conservatorium in Den Haag. Swingend, toegankelijk, smaakvol, ik was meteen van haar onder de indruk. "Zullen we wat samen gaan spelen?", vroeg ik haar en niet veel later speelden we in kleine clubs in Nederland. Het succes dat ze teweegbracht was opvallend en dus dacht ik: "OK, dat gaan we trachten verder te brengen." Ik schreef mijn internationale contacten aan, onder meer opgedaan tijdens de internationale tournees met Monty Alexanders Trio, en kan haar op die manier in het buitenland introduceren. Inmiddels drie jaar verder, hebben we dit jaar alleen al 35 concerten gedaan in Indonesië, Japan, India, Zwitserland, Duitsland en Nederland. En we werken nu aan Spanje, Denemarken, Zweden en Italië. Vorig jaar namen we twee cd's op voor een Japans label, waarvan er inmiddels tegen de vijfduizend zijn verkocht en de derde cd is in de maak.

De toekomst van Francesca ziet er dus hoopvol uit. Haar loopbaan is gestart door individuele initiatieven, maar wat zou het geweldig zijn geweest als een professioneel instituut als een conservatorium hier een bijdrage aan had geleverd. Wil je de jazzmuziek en zijn talenten een aardig toekomstperspectief bieden, dan moet er bij de professionele jazzopleidingen veel veranderen de komende jaren. De muziek wordt op hoog niveau onderwezen maar de vertaalslag naar de praktijk is er, op genoemde uitzonderingen na, nagenoeg niet. Ik heb geprobeerd veldwerk te verrichten en er in ieder geval een talent mee kunnen helpen. En, het kan dus...."

Frits Landesbergen.

Bekijk hier het Francesca Tandoi Trio met Frits Landesbergen (drums) en Frans van Geest (bas):
<https://www.youtube.com/watch?v=mwtCDAhz9Wg>

De redactie van JazzFlits behoudt zich het recht voor om ingezonden stukken in te korten, te redigeren of te weigeren.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com

OVERLEDEN

Robert Veen, 31 maart 2015 (59)

Nederlandse saxofonist, klarinettist en fluitist. Maakte deel uit van Harlem Bound, The Down Town Jazz Band en The New Orleans Syncopaters. Robert Veen was een van de initiatiefnemers van The Beau Hunks en lid van de Aces of Syncopation.

Paul Jeffrey, 20 maart 2015 (81)

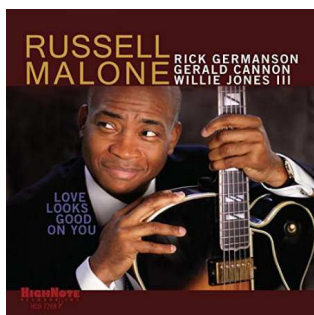
De Amerikaanse tenorsaxofonist-arrangeur maakte naam door zijn associaties met Thelonious Monk en Charles Mingus. Legde zijn eigen muziek vast voor het platenlabel Mainstream. Specialiseerde zich vanaf de jaren zeventig op het muziekonderwijs. (jjm)

Jack Six, maart? 2015 (84)

Amerikaanse bassist. Jack Six en drummer Alan Dawson waren van 1968 tot 1973 het ritmetandem van het Dave Brubeck kwartet. (jjm)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 30 maart 2015

1 Russell Malone

Love Looks Good On You
(HighNote)

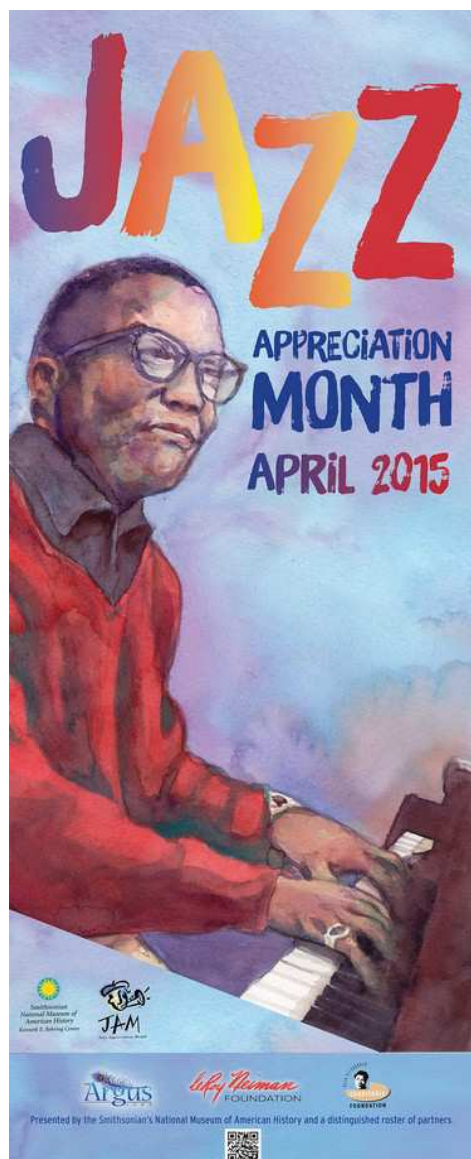
2 Eddie Henderson

Collective Portrait (Smoke Sessions)

3 Steve Turre

Spiritman (Smoke Sessions)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

INTERNATIONAL BIG BAND COMPETITION

Cultuurgebouw, Hoofddorp
30 mei 2015

Als onderdeel van het Meer Jazz Festival vindt op zaterdag 30 mei in Hoofddorp de 19de editie van het prestigieuze International Big Band Competition plaats. Vijftien amateur- en semiprofbigbands uit Nederland en omliggende landen meten zich in twee klassen. In de **eerste klasse** zijn dat: Amstel Big Band olv Sven Schuster, Band To The Future olv Coert Zonneveld, Big Band Friesland olv Frans Vermeerssen, Big Band Utrecht olv Martien de Kam, Far East Jazz Orchestra olv Bart Bijleveld, Jan Konop Big Band (PL) olv Jan Konop, Jellyfish Jazz Orchestra (DE) olv Jana Rohloff, New Sound Jazz Machine olv Joris Bolhaar, Windmill Big Band olv Arjan Muusz en West Coast Big Band olv Kurt Weiss.

International Big Band Competition

En in de **topklasse**: Berlin Jazz Composers Orchestra (DE) olv Christof Griese, BvR Flamenco Big Band olv Bernard van Rossum, Jazzisfaction Big Band (BE) olv Jos Moons, Prague Conservatory Jazz Orchestra (CZ) olv Milan Svoboda en West Music Club (BE) olv Richard Rousselet. In totaal is er 11.000 euro aan prijzengeld te vergeven. Het concours wordt gejureerd door Andy Haderer (voorzitter), Erik van Lier, Hans Dekker, Frans van Geest, Albert Beltman en John Oomkes.

JAZZTIJDSCHRIFT

Jazzmozaïek 1/2015

In nummer 1/2015 van het blad Jazzmozaïek geeft Bert Vuijsje in zijn column een voorbeschouwing op het boek 'Hé vogel, wanneer spelen we weer?', een biografie van drummer John Engels geschreven door Jeroen de Valk. Vuijsje noemt Engels (bijna 80) 'een wonderbaarlijk voorbeeld van een jazzmuzikant die tot op hoge leeftijd even gedreven als creatief blijft.' De Valk schreef eerder biografieën over de muzikanten Chet Baker en Ben Webster. Vuijsje heeft bewondering voor De Valk die 'uit het gesproken woord van Engels soepel leesbare verhalen heeft gecomponeerd, die niet alleen een boeiend tijdsbeeld schetsen maar ook inzicht bieden in doorgaans moeilijk grijpbare muzikale processen.' De Valk heeft voor het boek niet alleen Engels proberen te laten leeglopen, maar laat ook belangrijke personen om de drummer heen, zoals collega's Pierre Courbois en Eric Ineke aan het woord. De laatste: "Het belangrijkste wat ik van John leerde, was: speel met overtuiging." Het boek van De Valk verschijnt dezer dagen bij uitgeverij Van Gennep. Verder in het blad (ruimer) aandacht voor onder anderen Jazzmozaïek Award-winnaar/trompettist Bart Maris, drummer Lander Gyselinck, saxofonist Toine Thys en drummer Isolde Lasoen. (<http://www.jazzmozaïek.be>)

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Kortzen, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis, Roos Plaatsman en Lo Reizevoort. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat.

Adverteren: Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

BRENG EENS EEN BEZOEK AAN HET DIGITALE MICHIEL DE RUYTER-ARCHIEF

KLIK HIER OP:

<http://mdr.jazzarchief.nl/>

VARIA

Bruut! (Foto: Max Baggerman)

Bruut! speelt op 12 Points Festival

De Nederlandse formatie Bruut! is geselecteerd voor deelname aan het 12 Points Festival 2015 in Dublin. De groep is geselecteerd uit in totaal bijna vijfhonderd aanmeldingen. Twaalf 'young cutting edge acts' uit twaalf Europese landen presenteren zich van 15 tot en met 18 april via een showcase aan boekers en journalisten. De andere deelnemers zijn A.M.P Trio, Auditive Connection, Black Dough, Elias Stemeseder, Hildegard Lernet Fliegen, Laura Jurd Quartet, Moskus, SVIN, Umbra, STUFF. en Virta. Het 12 Points Festival vindt jaarlijks plaats. (<http://www.12points.ie/>)

Foto's Susanne Schapowalow in Jazz Museum Rotterdam

Curator Wim van Zon en adviseur Hans van Ommeren van de Stichting Jazz Museum Rotterdam zijn met de familie Schapowalow overeengekomen dat ruim zestig foto's uit het archief van Susanne Schapowalow, dat vanaf 1963 niet meer toegankelijk was, geëxposeerd zullen worden in het Jazz Museum Rotterdam en op het North Sea Jazz Festival. De foto's laten alle groten van de jazz zien die in de periode 1948 tot 1962 West-Duitsland bezochten, veelal backstage en in hun hotels. Schapowalow was persoonlijk bevriend met onder anderen Duke Ellington, Quincy Jones en Ella Fitzgerald. "De kwaliteit van het werk is te vergelijken met dat van William Gottlieb, Francis Wolff en William Claxton", aldus curator Wim van Zon. De foto's werden in 2011 bij toeval herontdekt en zijn tot nu toe alleen in Berlijn en in Istanbul tentoongesteld. Het Jazz Museum is van 5 juni tot en met 19 juli geopend op schiereiland De Kaap in Rotterdam.

WWW.JAZZFLITS.NL